

UZASADNIENIE

Jak wynika z analizy karty karnej skazanego (k.18, 37), dołączonych odpisów wyroków i postanowień zapadłych wobec (k.6,12,26,76,85,97) oraz dołączonych akt spraw, A. G. został skazany na następujące, podlegające wykonaniu kary:

1/ **karę łączną 6 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności**, orzeczoną wyrokiem łącznym z dnia 22 grudnia 2015 roku **w sprawie IIK 329/15 Sądu Rejonowego w Chełmie**, zmienionym wyrokiem z dnia 13 października 2016 roku w sprawie XIK 346/16 Sądu Okręgowego w Lublinie, obejmującym skazanie w sprawach

IIK 2/10 Sądu Rejonowego we Włodawie (wyrok z dnia 17 marca 2010 roku), za czyn popełniony 26 czerwca 2009 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 190 § 1 kk w zw.z art. 64 § 1 kk, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

VIIK 1425/10 Sądu Rejonowego w Chełmie (wyrok z dnia 24 października 2012 roku), za czyny:

- popełniony w lipcu 2009 roku daty dziennej nieustalonej, wyczerpujący dyspozycję z art. 278 § 1 kk w zw.z art. 64 § 1 kk, na karę roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 80 stawek dziennych po 15 zł;

- w dniu 19 października 2009 roku, wyczerpujące dyspozycję art. 282 kk w zw.z art. 64 § 2 kk, na karę 4 lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych po 15 zł;

- popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk, w sierpniu daty dziennej bliżej nieustalonej i w sierpniu 2009 roku, wyczerpujące dyspozycję z art. 289 § 1 kk w zw.z art. 64 § 1 kk, na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 50 stawek dziennych po 15 zł;

- popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk, w dniu 29 września 2009 roku i w dniu 29 września 2009 roku, wyczerpujące dyspozycję art. 289 § 3 kk w zw.z art.64 § 2 kk, na karę 3 lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 80 stawek dziennych po 15 zł;

- popełniony w dniu 19 października 2009 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 62 ust.2 w zw.z art. 62 ust.1 ustawy z dnia 29.07.2005.r o przeciwdziałaniu narkomani, na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności

oraz na karę łączną 6 lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wysokości 150 stawek dziennych po 15 złotych;

VIIK 965/11 Sądu Rejonowego w Chełmie (wyrok z dnia 7 marca 2014 roku) za czyn popełniony w dniu 30 sierpnia 2009 roku, wyczerpujący dyspozycję z art. 191 § 1 kk w zb.z art. 158 § 1 kk w zw.z art. 11 § 2 kk i art. 64 § 2 kk, na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

2/ **karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności**, orzeczoną wyrokiem łącznym z dnia 22 grudnia 2015 roku **w sprawie IIK 329/15 Sądu Rejonowego w Chełmie**, zmienionym wyrokiem z dnia 13 października 2016 roku w sprawie XIK 346/16 Sądu Okręgowego w Lublinie, obejmującym skazanie w sprawach

IIK 393/13 Sądu Rejonowego w Chełmie (**wyrok z dnia 19 sierpnia 2013 roku**), za czyn popełniony w okresie od 19 października 2011 roku do 2 marca 2013 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 209 § 1 kk, na karę roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat;

IIK 593/13 Sądu Rejonowego w Chełmie (wyrok z dnia 27 listopada 2013 roku) , za czyn popełniony w dniu 29 października 2012 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 18 § 3 kk w zw.z art. 279 § 1 kk w zb.z art. 286 § 1 kk w zw.z art. 11 § 2 kk, na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat oraz karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych po 15 złotych;

IIK 672/13 Sądu Rejonowego w Chełmie (wyrok z dnia 17 czerwca 2014 roku) , za czyn popełniony w dniu 27 lutego 2013 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 18 § 3 kk w zw.z art. 297 § 1 kk w zb.z art. 270 § 1 kk w zw.z art. 11 § 2 kk, na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat oraz karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych po 20 złotych;

IIK 739/13 Sądu Rejonowego w Chełmie (wyrok z dnia 11 sierpnia 2014 roku) za czyny:

- popełniony w dniu 9 listopada 2012 roku, wyczerpujący dyspozycję z art. 286 § 1 kk w zb.z art. 270 § 1 kk w zw.z art. 11 § 2 kk, na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 10 złotych;

- popełniony w dniu 26 czerwca 2012 roku, wyczerpujący dyspozycję z art. 297 § 1 kk w zb.z art. 270 § 1 kk w zw.z art. 11 § 2 kk, na karę roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 60 stawek dziennych po 10 złotych

- popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk, w dniu 18 lutego 2013 roku, w dniu 18 lutego 2013 roku, w dniu 18 lutego 2013 roku, wyczerpujące dyspozycję z art. 13 § 1 kk w zw.z art. 286 § 1 kk, na karę roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 10 złotych

oraz na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat i karę łączną grzywny w wysokości 90 stawek dziennych po 10 złotych;

IIK 728/13 Sądu Rejonowego w Chełmie (wyrok z dnia 12 września 2014 roku) , za czyn popełniony w dniu 13 października 2012 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 286 § 1 kk, na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat oraz na karę grzywny w wysokości 40 stawek dziennych po 20 złotych;

VIK 965/11 Sądu Rejonowego w Chełmie (wyrok z dnia 7 marca 2014 roku), za czyn popełniony w dniu 20 lipca 2011 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 190 § 1 kk w zw.z art. 64 § 1 kk, na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

3/ **karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności** orzeczoną wyrokiem z dnia 20 lipca 2016 roku w sprawie IVK 381/13 Sądu Okręgowego w Lublinie, zmienionym wyrokiem z dnia 15 marca 2017 roku w sprawie II AKA 28/17 Sądu Apelacyjnego w Lublinie, obejmującym skazanie za czyny

- popełniony w dniu **26 lutego 2013 roku**, wyczerpujący dyspozycję art. 13 § 1 kk w zw.z art. 282 kk w zw.z art. 64 § 1 kk i z art. 13 § 1 kk w zw.z art. 279 § 1 kk w zw.z art. 64 § 1 kk, na karę 2 lat pozbawienia wolności;

- popełniony w dniu **4 lutego 2014 roku**, wyczerpujący dyspozycję art. 190 § 1 kk w zw.z art. 64 § 1 kk, na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

- popełniony w dniu **4 lutego 2014 roku**, wyczerpujący dyspozycję art. 217 § 1 kk w zw.z art. 217 § 1 kk, na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności

- popełniony w dniu **5 lutego 2014 roku**, wyczerpujący dyspozycję art. 191 § 1 kk w zw.z art. 64 § 1 kk, na karę roku pozbawienia wolności

- popełniony w dniu **11 maja 2012 roku**, wyczerpujący dyspozycję art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, na karę roku pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 50 stawek dziennych po 20 złotych

- popełniony w okresie **od 13 marca 2012 roku do 15 lipca 2012 roku**, wyczerpujący dyspozycję art. 286 § 1 kk w zb.z art. 297 § 1 kk w zw.z art. 11 § 2 kk, w zw.z art. 12 kk i art. 64 § 1 kk , na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych po 10 złotych

- popełniony w okresie **od 13 kwietnia 2012 roku do 30 czerwca 2012 roku**, wyczerpujący dyspozycję art. 297 § 1 kk w zw.z art. 12 kk, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności

4/ **karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych po 15 złotych**, orzeczoną wyrokiem z dnia 24 października 2012 roku w sprawie VIIK 1425/10 Sądu Rejonowego w Chełmie za czyny:

- popełniony w lipcu 2009 roku daty dziennej nieustalonej, wyczerpujący dyspozycję z art. 278 § 1 kk w zw.z art. 64 § 1 kk, na karę roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 80 stawek dziennych po 15 zł;

- w dniu 19 października 2009 roku, wyczerpujące dyspozycję art. 282 kk w zw.z art. 64 § 2 kk, na karę 4 lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych po 15 zł;

- popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk, w sierpniu daty dziennej bliżej nieustalonej i w sierpniu 2009 roku, wyczerpujące dyspozycję z art. 289 § 1 kk w zw.z art. 64 § 1 kk, na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 50 stawek dziennych po 15 zł;

- popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk, w dniu 29 września 2009 roku i w dniu 29 września 2009 roku, wyczerpujące dyspozycję art. 289 § 3 kk w zw.z art. 64 § 2 kk, na karę 3 lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 80 stawek dziennych po 15 zł;

- popełniony w dniu 19 października 2009 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 62 ust.2 w zw.z art. 62 ust.1 ustawy z dnia 29.07.2005.r o przeciwdziałaniu narkomani, na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności

oraz na karę łączną 6 lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wysokości 150 stawek dziennych po 15 złotych;

5/ **karę łączną grzywny w wysokości 190 stawek dziennych po 15 złotych** orzeczoną wyrokiem łącznym z dnia 22 grudnia 2015 roku w sprawie IIK 329/15 Sądu Rejonowego w Chełmie, zmienionym wyrokiem z dnia 13 października 2016 roku w sprawie XIK 346/16 Sądu Okręgowego w Lublinie

obejmującym skazanie w sprawach

IIK 593/13 Sądu Rejonowego w Chełmie, za czyn popełniony w dniu 29 października 2012 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 18 § 3 kk w zw.z art. 279 § 1 kk w zb.z art. 286 § 1 kk w zw.z art. 11 § 2 kk, na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat oraz karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych po 15 złotych;

IIK 672/13 Sądu Rejonowego w Chełmie, za czyn popełniony w dniu 27 lutego 2013 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 18 § 3 kk w zw.z art. 297 § 1 kk w zb.z art. 270 § 1 kk w zw.z art. 11 § 2 kk, na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat oraz karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych po 20 złotych;

IIK 739/13 Sądu Rejonowego w Chełmie za czyny:

- popełniony w dniu 9 listopada 2012 roku, wyczerpujący dyspozycję z art. 286 § 1 kk w zb.z art. 270 § 1 kk w zw.z art. 11 § 2 kk, na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 10 złotych;

- popełniony w dniu 26 czerwca 2012 roku, wyczerpujący dyspozycję z art. 297 § 1 kk w zb.z art. 270 § 1 kk w zw.z art. 11 § 2 kk, na karę roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 60 stawek dziennych po 10 złotych

- popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk, w dniu 18 lutego 2013 roku, w dniu 18 lutego 2013 roku, w dniu 18 lutego 2013 roku, wyczerpujące dyspozycję z art. 13 § 1 kk w zw.z art. 286 § 1 kk, na karę roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 10 złotych

oraz na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat i karę łączną grzywny w wysokości 90 stawek dziennych po 10 złotych;

IIK 728/13 Sądu Rejonowego w Chełmie, za czyn popełniony w dniu 13 października 2012 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 286 § 1 kk, na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat oraz na karę grzywny w wysokości 40 stawek dziennych po 20 złotych;

6/ karę łączną grzywny w wysokości 120 stawek dziennych po 20 złotych orzeczoną wyrokiem z dnia 20 lipca 2016 roku w sprawie IVK 381/13 Sądu Okręgowego w Lublinie, zmienionym wyrokiem z dnia 15 marca 2017 roku w sprawie II AKa 28/17 Sądu Apelacyjnego w Lublinie za czyny

- popełniony w dniu 11 maja 2012 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, na karę roku pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 50 stawek dziennych po 20 złotych

- popełniony w okresie od 13 marca 2012 roku do 15 lipca 2012 roku, wyczerpujący dyspozycję art. 286 § 1 kk w zb.z art. 297 § 1 kk w zw.z art. 11 § 2 kk, w zw.z art. 12 kk i art. 64 § 1 kk, na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych po 10 złotych.

Skazany A. G. w warunkach izolacji przebywa od marca 2013 roku, kiedy to został doprowadzony przez funkcjonariuszy Policji do Zakładu Karnego w C.. Wcześniej A. G. był pozbawiony wolności do października 2011 roku jako osoba tymczasowo aresztowana. Aktualnie A. G. odbywa karę łączną 6 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem w sprawie IIK 329/15 Sądu Rejonowego w Chełmie. Jej koniec przypada na dzień 14 grudnia 2018 roku. Po jej zakończeniu skazany ma odbywać karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną w tej samej sprawie, a jej koniec przypada na 11 czerwca 2022 roku. Ostatnią z zasadniczych kar pozbawienia wolności, którą ma odbyć skazany jest kara 2 lat i 6 miesięcy, orzeczona w sprawie IVK 381/13 Sądu Okręgowego w Lublinie. Jej koniec przypada na 22 kwietnia 2024 roku (k.14v).

A. G. odbywa karę w systemie programowanego oddziaływania. Zadania wynikające z Indywidualnego Programu Oddziaływania realizuje w sposób prawidłowy. Skazany uczestniczył w różnorodnych programach resocjalizacyjnych. Na przestrzeni całego pobytu w ZK zachowanie A. G. było zmienne, jednak od dłuższego czasu utrzymywało się na poprawnym poziomie. Nagradzany kodeksowo był 37 razy – ostatnio w czerwcu 2017 roku, a karany 4 razy – ostatnio w czerwcu 2017 roku. Skazany w stopniu dostatecznym przestrzega obowiązujących go przepisów. Relacje ze współosadzonymi obecnie układa w sposób zgodny. Generalnie wobec przełożonych stara się zachowywać spokojnie, aczkolwiek zdarzają mu się zachowania niewłaściwe, aroganckie, wulgarne za co był karany dyscyplinarnie. Nie deklaruje przynależności do struktur podkultury przestępczej. Na temat czynów, za które przebywa w jednostce penitencjarnej, wypowiada się krytycznie. Po zakończeniu czynności procesowych z A. G. zostanie wobec niego wdrożona procedura skierowania do oddziału terapeutycznego celem odbycia leczenia odwykowego, w związku ze stwierdzonym uzależnieniem od alkoholu, benzodiazepin i marihuany. Obecnie skazany nie jest zatrudniony (k.15).

Sąd zważył co następuje:

W realiach niniejszej sprawy zachodziły warunki do wydania wyroku łącznego wobec A. G..

W pierwszej kolejności rozważań w niniejszej sprawie wskazać należy, iż Sąd miał na względzie fakt, iż z dniem 1 lipca 2015 roku weszła w życie ustawa z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy-Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dn. 20 marca 2015r.). Powołaną nowelą przepis art. 85 § 1 kk otrzymał następujące brzmienie: „Jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną”. Zgodnie natomiast z art. 19 cyt. ustawy zmieniającej, przepisów rozdziału IX

Kodeksu karnego, tj. art. 85 § 1 kk i następne w nowym brzmieniu nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie wskazanej ustawy, a więc przed dniem 1 lipca 2015 roku, chyba, że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie powołanej ustawy. Tym samym co do zasady wykluczone jest stosowanie przepisów w nowym brzmieniu do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem 1 lipca 2015 r., chyba że doszło również do prawomocnego skazania po dniu 1 lipca 2015 r. Sąd Okręgowy podziela przy tym stanowisko kształtujące się w orzecznictwie wypracowanym dotychczas na gruncie cyt. przepisu, iż w stanie prawnym o którym mowa w art. 19 ust. 1 in fine (tj. w razie prawomocnego skazania zarówno przed jak i po 1 lipca 2015 r.), nie dochodzi do wyłączenia stosowania ogólnych zasad intertemporalnych z art. 4 § 1 kk. Funkcją końcowego fragmentu przepisu art. 19 ust. 1 noweli jest bowiem jedynie doprecyzowanie (zawężenie) zakresu, w jakim wyłączone jest stosowanie ustawy nowej do kar prawomocnie orzeczonych przed jej wejściem w życie (vide postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 31 maja 2016 r., II AKz 124/16, OSAW 2016/3/345; wyrok Sądu Apelacyjnego Szczecinie z dnia 24 marca 2016 r., II Aka 27/16, OSASz 2016/2/5-19).

Dla wyrokowania w przedmiotowej sprawie zasadnicze znaczenie ma fakt, iż wyrok Sądu Okręgowego w Lublinie w sprawie IV K 381/13 został wydany po wejściu w życie ww. nowelizacji, a mianowicie w dniu 20 lipca 2016 roku. W tej sytuacji należało na podstawie art. 4 § 1 kk rozstrzygnąć, czy stosować przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego w nowym brzmieniu, czy też w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 r.

Zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k. przesłanką do wydania wyroku łącznego w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów jest spełnienie warunków określonych w art. 85 § 1 i 2 k.k., a więc popełnienie przez sprawcę dwóch lub więcej przestępstw i wymierzenie za nie kar tego samego rodzaju albo innych podlegających łączeniu. Podstawą wymierzenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 k.k., w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w zdaniu poprzedzającym.

Wspomniana wyżej nowelizacja Kodeksu karnego, która weszła w życie w dniu 1 lipca 2015 r. wprowadziła zupełnie nowe regulacje dotyczące wymiaru kary łącznej. Podstawą kary łącznej obecnie mogą być jedynie kary podlegające wykonaniu. Jednocześnie ustawodawca uchylił obowiązujący do dnia 30 czerwca 2015 r. art. 92 k.k., zgodnie z którym w poprzednio obowiązującym stanie prawnym wydaniu wyroku łącznego nie stało na przeszkodzie to, że poszczególne kary wymierzone za należące do ciągu przestępstw lub zbiegające się przestępstwa zostały już w całości albo w części wykonane. Oznacza to, iż na gruncie obowiązujących obecnie przepisów kary wykonane w całości, jak też takie, z których odbycia skazany został warunkowo zwolniony, a zwolnienia tego nie odwołano w okresie próby – jako niepodlegające wykonaniu – nie mogą stać się podstawą orzeczenia kary łącznej.

Analiza wykonania kar pozbawienia wolności wymierzonych A. G. i ujętych w aktualnej karcie karnej wskazanymi wyrokami nie pozostawia wątpliwości, iż kary te spełniają zawartą w art. 85 kk w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. przesłankę do objęcia węzłem kary łącznej. Kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami w sprawie IIK 329/15 i IIK 329/15 Sądu Rejonowego w Chełmie oraz w sprawie IVK 381/13 Sądu Okręgowego w Lublinie, nie zostały jeszcze wykonane, a zatem mogą zostać objęte węzłem kary łącznej.

Z kolei art. 85 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 r. stanowił, że jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

Z porównania dat wydania wszystkich ww. wyroków jednostkowych oraz dat popełnienia przestępstw nimi przypisanych wynika, że wobec skazanego A. G. były już wydawane wyroki łączne. Ostatni w dniu 22 grudnia 2015 roku w sprawie IIK 329/15 Sądu Rejonowego w Chełmie. Wyrok ten łączył wobec skazanego przestępstwa pozostające w dwóch zbiegach realnych. W konsekwencji wymierzono skazanemu dwie kary łączne pozbawienia wolności. Za przestępstwa pozostające w pierwszym zbiegu realnym (tj. popełnione przed dniem 17 marca 2010 roku) wymierzono mu karę łączną 6 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Za przestępstwa pozostające w drugim zbiegu realnym (tj.

popelnione przed dniem 19 sierpnia 2013 roku) wymierzono skazanemu karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Analiza dat popelnienia przestępstw objętych wyrokiem w sprawie IVK 381/13 Sądu Okręgowego w Lublinie prowadzi do wniosku, że 4 z nich wchodzi w skład ciągu przestępstw popelnionych przed dniem 19 sierpnia 2013 roku, a 3 przestępstwa popelnione w lutym 2014 roku stanowią odrębny zbieg przestępstw.

Konsekwencje zastosowania w niniejszej sprawie zasad wymiaru kary łącznej obowiązujących przed dniem 1 lipca 2015 roku byłyby następujące:

- wykonaniu podlegałaby kara łączna 6 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona w sprawie IIK 329/15 – w tym zakresie wyrok łączny nie utraciłby mocy;

- należałoby na nowo ukształtować karę łączną za drugi zbieg, przyjmując, że zawiera on dodatkowo 4 przestępstwa, za które A. G. został skazany w sprawie IVK 381/13 Sądu Okręgowego w Lublinie, przy czym górną granicą kary łącznej, która mogłaby być orzeczona jest 15 lat (suma kar orzeczonych kar jednostkowych to 19 lat i dwa miesiące);

- należałoby wymierzyć skazanemu karę łączną za trzeci zbieg przestępstw, obejmujący 3 przestępstwa przypisane w sprawie IVK 381/13 Sądu Okręgowego w Lublinie, popelnione w lutym 2014 roku, przy czym górną granicą kary łącznej, która mogłaby być orzeczona to dwa lata i 4 miesiące pozbawienia wolności.

Mając na uwadze, że kara łączna pozbawienia wolności wymierzona A. G. zgodnie z zasadami obowiązującymi od dnia 1 lipca 2015 roku nie może przekroczyć 12 lat i 8 miesięcy, nie ma podstaw do przyjęcia, że ustawa w brzmieniu obowiązującym do tej daty jest dla skazanego względniejsza.

Reasumując powyższe rozważania stwierdzić zatem należało, iż w zaistniałym stanie prawnym względniejsze dla A. G. będzie zastosowanie art. 85 § 1 kk w aktualnie obowiązującym brzmieniu.

Określając wymiar kary łącznej pozbawienia wolności wobec A. G. w niniejszej sprawie, Sąd brał pod uwagę treść art. 86 § 1 kk, zgodnie z którym sąd orzeka karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy nie przekraczającej jednak 20 lat pozbawienia wolności. Sąd kierował się także treścią art. 85a kk i miał na uwadze cele zapobiegawcze oraz wychowawcze, która kara winna osiągnąć w stosunku do skazanego oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Wzięto także pod uwagę, iż stopień winy i społecznej szkodliwości czynów nie mogą być okolicznościami rzutującymi na wymiar kary łącznej. Zostały one bowiem zbadane i ocenione na etapie orzeczeń jednostkowych i miały wpływ na wysokość poszczególnych kar. Sąd natomiast wydając wyrok łączny kierował się dyrektywą prewencji indywidualnej i generalnej. Właściwie ukształtowana kara łączna winna bowiem oddziaływać wychowawczo na sprawcę przestępstwa i chronić społeczeństwo przed niebezpieczeństwem ponownego ataku na dobra chronione prawem. Kara ma na celu również kształtowanie świadomości prawnej w społeczeństwie. W orzecznictwie podkreśla się, iż sąd orzekający nie jest uprawniony do ponownego rozważania tych samych okoliczności, które legły u podstaw wymiaru kar w poprzednio osądzonych sprawach, lecz winien rozważyć związek przedmiotowy i podmiotowy pomiędzy czynami objętymi wyrokami jednostkowymi, jak też okoliczności zaistniałe już po wydaniu poprzednich wyroków (wyrok SN z 25 października 1983 roku, IV KR 213/83, OSNKW 1984/5-6/65; wyrok SN z 15 maja 1990 roku, IV KR 80/90, nie publ. - Lex nr 22064), pod kątem orzeczenia kary łącznej z zastosowaniem zasady absorpcji (pochłonięcia kar jednostkowych przez karę najsurowszą), asperacji (zaostżenia), kumulacji (zsumowania kar jednostkowych), bądź redukcji.

Mając na uwadze cel jaki przyświeca instytucji kary łącznej, którym jest zapewnienie racjonalnego i humanitarnego stosowania kar, mechaniczne ich sumowanie mogłoby prowadzić do nadmiernego i zbyt uciążliwego dla skazanego stosowania represji karnej. Wyrok łączny nie jest bowiem instytucją pomyślaną jako sposób zaostżenia kar. Stąd zdaniem Sądu nie było zasadne zastosowanie wobec A. G. zasady kumulacji, która winna być stosowana wyjątkowo w szczególnie uzasadnionych przypadkach.

Z drugiej strony nie sposób także przyjąć za zasadne zastosowanie wobec skazanego zasady pełnej absorpcji. Kara łączna nie może być bowiem traktowana jako narzędzie łagodzenia kar. Nie można przyjąć, aby popełnienie więcej niż jednego przestępstwa było okolicznością łagodzącą i mogło stanowić jakąkolwiek premię dla skazanego. Sąd podziela przy tym stanowisko wyrażone przez judykaturę, że zasadę pełnej absorpcji stosuje się w wymiarze kary łącznej zupełnie wyjątkowo, gdy związek podmiotowo-przedmiotowy zbiegających się przestępstw jest tak ścisły, że upodabnia je do jednego przestępstwa (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 25 lutego 2014, sygn. akt: II AKa 12/14, LEX nr 1437860).

Skazany w połączonych mu wyrokach jednostkowych został skazany za różne przestępstwa, skierowane przeciwko różnym rodzajowo dobrom prawnie chronionym. Jego czyny pozostawały bez związku podmiotowego w zakresie osób pokrzywdzonych popełnieniem tych przestępstw. Wręcz przeciwnie – zostały one popełnione na szkodę różnych podmiotów. Zwrócić również uwagę należy na wielość przestępstw i fakt, iż zostały one popełnione na przestrzeni dość znacznego czasu.

Wpływ na wymiar orzeczonej kary łącznej miało także zachowanie skazanego w warunkach zakładu karnego. Jak wynika z opinii jego aktualne zachowanie nie budzi zastrzeżeń i należy obecnie ocenić je jako poprawne.

Sąd stanął na stanowisku, iż dla pozytywnego zakończenia resocjalizacji skazanego konieczna jest jego dalsza izolacja w wymiarze wynikającym z niniejszego rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze wszystkie wyżej przytoczone okoliczności i argumenty stwierdzić należy, że wymierzona A. G. kara łączna pozbawienia wolności w wymiarze 11 lat spełni swe funkcje w zakresie dyrektyw prewencji indywidualnej i będzie wystarczająco oddziaływała wychowawczo na sprawcę przestępstw. Kara ta stanowić będzie bowiem wystarczającą dolegliwość dla skazanego celem uświadomienia mu karygodności czynów, których się dopuścił i zapobiegnie jego powrotowi do przestępstwa. Spełni także swoją rolę w zakresie prewencji generalnej i uchroni obywateli przed niebezpieczeństwem ponownego ataku skierowanego na dobra chronione prawem.

Wymierzając skazanemu karę łączną grzywny, a w szczególności określając wysokość stawki dziennej na kwotę 15 złotych, Sąd uwzględnił – poza przytoczonymi wyżej okolicznościami – fakt, że A. G. przed osadzeniem utrzymywał się z dorywczych prac w budownictwie, ma na utrzymaniu dwie córki, wobec którym ma zobowiązania alimentacyjne, aktualnie nie jest zatrudniony odpłatnie.

Uznając, że uiszczenie przez A. G. wydatków związanych z wydaniem wyroku łącznego byłoby dla niego zbyt uciążliwe w świetle jego sytuacji majątkowej, Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił go od ich ponoszenia, obciążając nimi Skarb Państwa.

Z przytoczonych wyżej względów, na podstawie powołanych przepisów prawa, orzeczono jak w sentencji.